

WSPÓLNIE MYŚLIMY I BUDUJEMY EUROPE BEZ UBÓSTWA I WYKLUCZENIA

PROPOZYCJE MIEDZYNARODOWEGO RUCHU ATD CZWARTY ŚWIAT (RAZEM POSTAWMY NA GODNOŚĆ)

CO stwierdzają osoby żyjące w najtrudniejszej sytuacji, w przededniu nowej, pięcioletniej kadencji Komisji i Parlamentu Europejskiego?

«Kraje europejskie odniosły porażkę jeśli chodzi o najuboższe rodziny.» Potwierdza to wiele osób, jak między innymi Clara z Hiszpanii, której dom został

zburzony w zeszłym roku, i która obecnie mieszka z rodziną w ciężarówce.

Unia Europejska, w swojej strategii 2020 wyznaczyła cele walki z ubóstwem i przyjęła szereg zaleceń w tym zakresie. Tym niemniej skrajne

ubóstwo utrzymuje się tak, jakby część ludności była po prostu zbyt biedna i zupełnie się nie liczyła. Takie marnotrawstwo ludzi ma cechy przemocy wobec tych, którzy cierpią, i stanowi rażące naruszenie praw człowieka. W całej Europie, wielu ludzi i całe rodziny pozbawione są środków do życia, eksmitowane ze swoich domów, zmuszone do życia w okolicznościach, w których są piętnowane mianem przestępców i karane. Wartości, które znajdują się w centrum projektu europejskiego i konstytucji wielu państw członkowskich, takie jak: pokój, poszanowanie godności ludzkiej i praw człowieka, są zatem deptane. Skrajne ubóstwo wiąże się nie tylko z brakiem dochodów, ale także z brakiem dostępu do podstawowych praw, niepodzielnych i niezbywalnych. Środki awaryjne (dystrybucja żywności, zakwaterowanie i inne) nie są prawdziwym rozwiązaniem.

Dominująca logika gospodarcza i finansowa na świecie opiera się na wykorzystaniu zasobów naszej planety

W czasie, gdy wielu obywateli wątpi w ideę integracji europejskiej, osoby żyjące w ubóstwie i wykluczeniu społecznym przez kilka miesięcy współpracowały z osobami, gotowymi solidarnie je wesprzeć, w tym także z osobami piastującymi ważne funkcje na szczeblu europejskim. Uczestnicy starali się zrozumieć, co robi Europa, aby zmienić życie najbardziej potrzebujących i prowadzili refleksję w oparciu o własne doświadczenia życiowe. Wyrazili również swą gotowość do podjęcia dialogu z urzędnikami europejskimi i europosłami. Europejskie spotkanie Uniwersytetów Powszechnych Czwartego Świata, skupiające 17 delegacji z 10 krajów, odbyło się 5 marca 2014 r. w Parlamencie Europejskim w Brukseli, przy wsparciu intergrupy parlamentarnej (zespołu międzypartyjnego): »Skrajne ubóstwo a prawa człowieka«. Powołanie tego zespołu pomogło zbudować pomost pomiędzy osobami, których drogi nie zwykły się krzyżować. W oparciu o wspólną refleksję udało im się wyłonić propozycje zmierzające do postawienia w centrum projektu europejskiego celu wykorzenienia skrajnego ubóstwa i walki z nierównością społeczną.

w sposób niezrównoważony, taki który buduje wykluczenie społeczne i pogłębia ubóstwo w Europie. Biorąc pod uwagę te ustalenia, my, obywatele zaangażowani w zwalczanie skrajnego ubóstwa, chcemy wspólnie przemyśleć i wspólnie budować nową Europę, w której każdy może żyć godnie, w harmonii z innymi osobami i ze środowiskiem. Chcemy brać udział w rozwoju gospodarki na rzecz wszystkich ludzi; takiej, która nie marnotrawi wiedzy i zdolności jednostki ludzkiej, ani już i tak ograniczonych zasobów naszej planety. Chcemy postawić człowieka i prawa człowieka w centrum integracji europejskiej.

*„Wsparcie społeczne to tylko dobroczynność na rzecz ubogich, która utrzymuje ich w tej samej sytuacji. My nie walczymy o pomoc, staramy się uzyskać dostęp do praw i korzystać z naszych praw”. **

* Większość cytatów w tym dokumencie to wypowiedzi osób doświadczających życia w ubóstwie. Wypowiedzi pochodzą z rozmów oraz dokumentów przygotowanych na Europejskie spotkanie Uniwersytetów Powszechnych Czwartego Świata w 2014r.

URZECZYWISTNIENIE PRAW PODSTAWOWYCH

WCZEŚNIEJSZY WARUNEK: ISTNIENIE PRAWNE

WIELE osób w Europie nie posiada uznanego statusu prawnego, mimo że jest to zagwarantowane przez artykuł 16 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, który głosi, że każdy obywatel ma prawo do osobowości prawnej. W związku z tym, osoby te nie mają dostępu do żadnych praw (udziału w społeczeństwie, pracy, zdrowia, mieszkania, prawa do głosowania ...). Nie są one uwzględniane w statystykach. Dotyczy to wielu imigrantów, Romów i osób ubiegających się o status uchodźcy, ale także bezdomnych, żyjących na ulicach lub na kempingach, którzy są jakby nielegalni w swoim własnym kraju.

Wzywamy Unię Europejską do zapewnienia uznanego statusu prawnego wszystkim osobom mieszkającym na jej terytorium.

PRAWO DO EDUKACJI I PODSTAWOWEJ WIEDZY DLA WSZYSTKICH

WSZYSTKIE dzieci muszą się uczyć i ukończyć szkołę, bez dyskryminacji, tak, aby mieć jednakowe szanse w przyszłości. Zbyt często dzieci ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji są kierowane do szkół specjalnych, czasem już od przedszkola.

Przedwczesne porzucanie nauki jest zjawiskiem częstym wśród młodych ludzi żyjących w ubóstwie. Unia Europejska uznała walkę z przedwczesnym porzucaniem nauki i opuszczaniem szkoły za jeden z głównych celów strategii Europa 2020. Aby osiągnąć sukces w kształceniu tych dzieci, szkoła musi wspierać efektywną współpracę między wszystkimi rodzicami, nauczycielami i samymi dziećmi. Cel ten można osiągnąć tylko wtedy, kiedy nauczyciele będą posiadać odpowiednie przygotowanie do prowadzenia dialogu z rodzicami.

Wzywamy Unię Europejską, aby zobowiązała wszystkie państwa członkowskie do zapewnienia systemu szkolnictwa oferującego jednakowe możliwości i jednakową jakość kształcenia dla wszystkich, unikając zbyt wczesnej orientacji zawodowej i hierarchii pomiędzy rodzajami szkolnictwa, która wzmacnia nierówność. Niezbędne zmiany powinny zostać ustalone z udziałem rodziców, zwłaszcza tych najbardziej wykluczonych.

„Mieszkać na ulicy, w deszczu lub nie mieć dokumentów, to to samo”.

„Niektórzy nie mają nawet prawa do istnienia, ponieważ nie są nigdzie zameldowani, nie mają stałego miejsca pobytu, gdyż, mimo, że są Europejczykami, są wymeldowani z miejscowości, w których się znajdują”.

Georges de Kerchove
- Prawnik, Belgia

„Jest to dość powszechne w Niemczech, gdzie są stygmatyzowane jako ‘trudne do kształcenia’ lub ‘upośledzeni w nauce’». Tak jakby były chore i nie potrafiły się uczyć”.

„W systemie szkolnictwa istnieją silne mechanizmy wykluczenia, których konsekwencją jest przedwczesne porzucanie nauki i opuszczanie szkoły.” Sandrine Grosjean, Zmiany na rzecz równouprawnienia. Ruch społeczno-pedagogiczny, Belgia

„Kształcenie jest ważne, aby zdobyć zawód, aby dostać pracę i mieszkanie, bo jeśli nie ma się tych trzech praw, to nie ma się w ogóle nic”.

Zdjęcie Denis Gendre - ATD Czwarty Świat

Prawo do nauki musi stać się efektywne dla wszystkich. Jest ono niezbędne w życiu każdego człowieka, dla demokracji i w celu umożliwienia uczestnictwa w niej wszystkim obywatelom.

Analfabetyzm młodzieży i dorosłych w Europie pozostaje wciąż bardzo wysoki. 75 milionów osób w Europie nie posiada umiejętności niezbędnych do samodzielnego funkcjonowania w nowoczesnym społeczeństwie.*

Każdy ma prawo do drugiej szansy zdobycia podstawowej wiedzy.

„Fundusze europejskie na rzecz walki z analfabetyzmem istnieją, ale te projekty trawają tylko rok, ponadto za każdym razem muszą być innowacyjne. Podczas gdy my potrzebujemy ciągłości, w dłuższej perspektywie”.
Sieć „Lesen-Schreiben” (Czytać i pisać), Niemcy

„Jest coraz więcej bezrobotnych, najbardziej dotknięte są osoby żyjące w niepewnej sytuacji społecznej. Ponadto, często mamy do czynienia z dyskryminacją przy zatrudnianiu: kiedy kandydat nie wie, jak się wyrazić, gdy pochodzi z innego kraju, kiedy jest niepełnosprawny, jeśli jego dzielnica zamieszkania czy miejscowość mają złą reputację”.

Wzywamy Unię Europejską do wspierania programów na rzecz walki z analfabetyzmem trwających wystarczająco długo, by pozwolić wszystkim młodym lub wszystkim dorosłym na zdobycie podstawowej wiedzy.

PRAWO DO GODNEJ PRACY

GODNA praca jest prawem, jest podstawową potrzebą człowieka. W dzisiejszej Europie, dostęp do godnej pracy stał się przywilejem, który pozostaje poza zasięgiem dla wielu ludzi.

Niektórzy nie są dotknięci długotrwałym bezrobociem, ale wpadają w pułapkę niezarejestrowanych lub niepewnych umów o pracę, które zwiększają ich podatność na ubóstwo, gdyż umieszczają ich na marginesie systemów ochrony socjalnej. Te «umowy śmieciowe» przyczyniają się do ubóstwa i wykluczenia społecznego.

Ogromnym wyzwaniem jest bezrobocie wśród młodych. Młodzi ludzie czują się wykluczeni. Dla tych, którzy mają największe trudności, którym brakuje zarówno doświadczenia jak i kwalifikacji, praca staje się odległym marzeniem. Ci młodzi ludzie powinni mieć dostęp do szkoleń, do rzeczywistych miejsc pracy ze wsparciem wysokiej jakości i wystarczającymi środkami do życia.

Świadoma tych wyzwań, Unia Europejska przyjęła zalecenie w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy, umieszczając zatrudnienie w centrum strategii Europa 2020 i przeznaczając znaczne środki na wdrożenie zalecenia w sprawie „gwarancji dla młodzieży”. Poprzez ustanowienie „gwarancji dla młodzieży”, państwa członkowskie zobowiązują się do zapewnienia, że wszystkim młodym ludziom do 25 roku życia, będą oferowane stanowiska pracy, szkolenia lub staże, w ciągu

* Raport grupy ekspertów wysokiego szczebla Unii Europejskiej w sprawie zwalczania analfabetyzmu (6 września 2012)

czterech miesięcy od zakończenia nauki lub utraty pracy. Ale przepisy te nie są wiążące i nie gwarantują, że ci, którzy najbardziej tego potrzebują, otrzymają pierwszeństwo w czerpaniu z nich korzyści.

Wzywamy Unię Europejską, aby rekomendacja w sprawie „gwarancji dla młodzieży” została przełożona na dyrektywę wiążącą dla państw członkowskich, zaś plany w zakresie gwarancji odnosiły się priorytetowo do młodych ludzi żyjących w najtrudniejszych sytuacjach.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do uwzględnienia w polityce zatrudnienia wsparcia, które pozwoli kształtować zindywidualizowane ścieżki kariery i co umożliwi każdemu realizację swego projektu i dostęp do godnej pracy. Urzędy pracy muszą posiadać zasoby finansowe i ludzkie, aby wypełnić tę misję, szczególnie w celu wsparcia dla mniej wykwalifikowanych.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do wspierania polityk na rzecz tworzenia godnych miejsc pracy, zwłaszcza na rynku lokalnym, dzięki czemu osoby wykluczone z rynku pracy i nieposiadające żadnych kwalifikacji, będą mogły być pożyteczne i dzięki pracy zyskać uznanie.

Osoby doświadczające największych trudności na rynku pracy posiadają umiejętności, które często nie są uznawane, ponieważ zostały nabyte poza oficjalnymi kanałami kształcenia lub zdobywania kwalifikacji. Jest to ogromne marnotrawstwo ludzi.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do wprowadzenia mechanizmu uznawania umiejętności nabytych drogą nieformalną.

„Należy monitorować jakość oferowanych szkoleń, aby upewnić się, że stanowią one prawdziwą szansę dla młodych ludzi, a nie środek umożliwiający pracodawcom korzystanie z bezpłatnej siły roboczej”.

„Często szkolenia nie są płatne i to jest problemem. Jeśli nie ma nawet pieniędzy na jedzenie, to nie jest to motywujące”.

„Brigitte miała wypadek w pracy. Ponieważ pracowała na czarno, szef nie odważył się wezwać pomocy, a ona zmarła. (...) Jest to również sytuacja dobrze znana nielegalnym imigrantom : Warunki życia sprawiają, że nie ma innego wyboru, niż pracować na czarno».

PRAWO DO GODZIWYCH ŚRODKÓW DO ŻYCIA

RZECZYWISTOŚĆ życia w nędzy pokazuje, że prawa podstawowe nie są zagwarantowane wszystkim obywatelom w Europie. Jedną z konsekwencji wykluczenia społecznego jest podział rodziny.

Długotrwały brak mieszkania, pracy lub dochodów uniemożliwia podjęcie stałej odpowiedzialności za rodzinę a także wypełnianie obowiązków społecznych i zawodowych. Warunki, nakładane na osoby w trudnej sytuacji, a chcące uzyskać dostęp do prawa lub utrzymać posiadane prawo, są często nie do pokonania, a kroki, które trzeba podjąć, skomplikowane i długotrwałe.

„Kiedy tracisz mieszkanie, interweniują instytucje, które zamiast pomagać w zachowaniu energii i jedności rodziny, dzielą i niszczą (...). Kiedy dzieci zostaną rodzicom odebrane, prawie niemożliwe jest ich odzyskanie”.

Zdjęcie François Philiponeau - ATD Czwarty Świat

Codziennosc tych osób ogranicza się do stałego wysiłku w poszukiwaniu minimum bezpieczeństwa i faktycznego dostępu do praw przyznawanych im tylko na papierze. *„Dla większości ludzi, podstawowe prawa są podane na talerzu, podczas gdy inni walczą bez wytchnienia, aby osiągnąć do nich dostęp”.*

Odpowiednie środki do życia oznaczają między innymi dochód, ale nie ograniczają się do tego. Ważny jest także dostęp do usług publicznych wysokiej jakości i po przystępnej cenie (usług socjalnych, edukacji, zdrowia, mieszkalnictwa, transportu, energii i wody, Internetu).

Logika rynku i wzbogacania się, która dominuje w naszych społeczeństwach, wpływa na sytuację mieszkaniową, rynek pracy, edukację i utrudnia dostęp do tych dóbr.

Unia Europejska wprowadziła w życie szereg inicjatyw, aby zaradzić takim sytuacjom, w tym « Inwestować w dzieci » albo strategię „aktywnego włączania”. Istotne jest, aby Unia Europejska zobowiązała państwa członkowskie do wdrożenia tych zaleceń i do oceny wyników wraz z osobami, których one dotyczą.

Wzywamy Unię Europejską do wdrożenia dyrektywy w sprawie odpowiednich dla każdego środków utrzymania, która wprowadzi we wszystkich państwach członkowskich dostateczny dochód minimalny z uwzględnieniem wysokości kosztów mieszkaniowych.

ZAPEWNIENIE OCHRONY PRAW PODSTAWOWYCH

ABY umożliwić Unii Europejskiej rozpoznanie przypadków naruszeń praw człowieka związanych z ubóstwem i lepiej chronić prawa osób najuboższych: :

Wzywamy, aby w wieloletnim programie prac Agencji Praw Podstawowych wyraźnie ujęto możliwość badania naruszeń praw człowieka i dyskryminacji związanych z ubóstwem, w porozumieniu z osobami żyjącymi w takiej sytuacji.

Wzywamy, aby w niedługim terminie wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały Europejską Kartę Społeczną i zaakceptowały artykuły 30 (prawo do ochrony przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym) oraz 31 (prawo do mieszkania) oraz procedurę skarg zbiorowych, a także żeby z czasem do tej Karty przystąpiła Unia Europejska.

DLA EUROPY DEMOKRATYCZNEJ:

WSPÓLNIE MYŚLIMY I BUDUJEMY POLITYKI

Dialog między Unią a osobami żyjącymi w skrajnym ubóstwie jest niezbędny by zmniejszyć ubóstwo w Europie. Ważne jest, aby uznać te osoby za niezastąpionych aktorów politycznych w demokratycznej Europie, która kieruje się dostępem do praw dla wszystkich, nie wyłączając nikogo.

Aby takie partnerstwo stało się możliwe, warunki wstępne muszą być spełnione i regularnie poddawane ocenie.

„Komisja Europejska zdaje sobie sprawę, że niektóre z jej licznych konsultacji społecznych nie są skuteczne, ponieważ są zbyt techniczne. Format, treść, używany żargon sprawiają, że są one trudno dostępne, zaś czas oczekiwania na odpowiedź nie jest wystarczający. Doskonalenie metod konsultacji jest w toku”. Brigitte Degen, Komisja Europejska

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do stworzenia stałej przestrzeni dla refleksji i dialogu z osobami doświadczającymi ubóstwa i innymi partnerami, w celu zapewnienia udziału osób zainteresowanych w kształtowaniu polityki i oceny wyników.

Wspólnie myśleć i budować polityki oznacza wziąć pod uwagę ich wpływ na życie ludzi. W tym względzie artykuł 9 Traktatu Lizbońskiego zobowiązuje Unię Europejską: «Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań, Unia zwraca uwagę na wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu

Zdjęcie François Philiponeau - ATD Czwarty Świat

„Bardzo rzadko prosi się nas o poszukiwanie rozwiązań. A jeśli już ktoś nas o coś takiego prosi, to zazwyczaj o świadectwo własnego życia, a nie o to, by zbudować coś razem. Tak więc najczęściej, adresowane do nas rozwiązania obracają się przeciwko nam lub zasłaniają prawdziwe problemy.”

„W zakresie kształtowania polityk i podejmowanych działań, należy wykorzystać użyteczną wiedzę na temat życia ubogich, ich wątpliwości i nadzieje, które uczą nas, jak walczyć z ubóstwem. Należy poświęcić trochę czasu, aby naprawdę zrozumieć życie ubogich w jego bogactwie i złożoności, to zadanie głębokie i żmudne. To nie rzeczywistość musi wejść do polityki, ale polityka musi wejść do rzeczywistości”.

Françoise Tulkens,
była Sędzina i
wiceprzewodnicząca
Europejskiego Trybunału
Praw Człowieka.

*„Jesteśmy tutaj, w Europie
i chcemy pomóc w
budowaniu sprawiedliwszej
Europy”.*

Centrum dla osób
starających się o status
uchodźcy w Natoye,
Delegacja z Belgii.

*„Brakuje pomysłu, jak
decydenci w Europie
mogą faktycznie wyjść na
spotkanie tym osobom,
spotkać je u nich, w ich
miejscach, dowiedzieć się,
jakie są ich doświadczenia,
jak naprawdę żyją”.*

zatrudnienia, z zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, z walką z wykluczeniem społecznym a także na wymogi związane z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego.»

Wzywamy Unię Europejską, aby zobowiązała państwa członkowskie do przedstawienia oceny wpływu ich polityki gospodarczej (budżet i reformy strukturalne) na wzrost gospodarczy, zatrudnienie i ubóstwo. Wzywamy Unię Europejską, aby zrobiła to samo w odniesieniu do decyzji podejmowanych na szczeblu europejskim.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie, aby w programy szkoleń dla funkcjonariuszy unijnych włączyły wiedzę o sytuacji życia w skrajnym ubóstwie. Szkolenia te miałyby na celu rozwinięcie umiejętności partnerskiej współpracy z osobami ubogimi i wykluczonymi.

Wzywamy Unię Europejską, aby przy ustaleniu kryteriów przyznawania funduszy na finansowanie działań lub projektów, włączyć osoby, których te projekty dotyczą, tak aby skoncentrować środki na kluczowych kwestiach i uniknąć marnotrawstwa.

„Mamy nadzieję, że posłowie ze wszystkich partii Parlamentu Europejskiego będą nadal angażować się z determinacją, ponieważ ubóstwo nie jest sprawą marginalną. Jest to kluczowa kwestia dla Europy: nie będzie Europy demokratycznej, Europy pokoju i praw człowieka, tak długo, jak będzie istniało w niej ubóstwo.

Świat poszukuje nowych celów zrównoważonego rozwoju na lata po 2015 roku i potrzebuje Europy zaangażowanej, która nie zapomina o nikim. Projekt ten opiera się na odpowiedzialności i zaangażowaniu wszystkich.»*

Isabelle Perrin, delegatka Międzynarodowego Ruchu ATD Czwarty Świat

* Propozycje zawarte w niniejszym dokumencie oparte są również na dokumentacji pochodzącej z oceny Milenijnych Celów Rozwoju <http://www.atd-quartmonde.org/Defi-de-l-apres-2015-evenements.html>

PROPOZYCJE DLA UNII EUROPEJSKIEJ I PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wzywamy Unię Europejską do zapewnienia uznanego statusu prawnego wszystkim osobom mieszkającym na jej terytorium.

Wzywamy Unię Europejską, aby zobowiązała wszystkie państwa członkowskie do zapewnienia systemu szkolnictwa oferującego jednakowe możliwości i jednakową jakość kształcenia dla wszystkich, unikając zbyt wczesnej orientacji zawodowej i hierarchii pomiędzy rodzajami szkolnictwa, która wzmacnia nierówności. Niezbędne zmiany powinny zostać ustalone z udziałem rodziców, zwłaszcza tych najbardziej wykluczonych.

Wzywamy Unię Europejską do wspierania programów na rzecz walki z analfabetyzmem trwających wystarczająco długo, by pozwolić wszystkim młodym lub wszystkim dorosłym na zdobycie podstawowej wiedzy.

Wzywamy Unię Europejską, aby rekomendacja w sprawie „gwarancji dla młodzieży” została przełożona na dyrektywę wiążącą dla państw członkowskich, zaś plany w zakresie gwarancji odnosiły się priorytetowo do młodych ludzi żyjących w najtrudniejszych sytuacjach.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do uwzględnienia w polityce zatrudnienia wsparcia, które pozwoli kształtować zindywidualizowane ścieżki kariery i co umożliwi każdemu realizację swego projektu i dostęp do godnej pracy. Urzędy pracy muszą posiadać zasoby finansowe i ludzkie, aby wypełnić tę misję, szczególnie w celu wsparcia dla mniej wykwalifikowanych.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do wspierania polityk na rzecz tworzenia godnych miejsc pracy, zwłaszcza na rynku lokalnym, dzięki czemu osoby wykluczone z rynku pracy i nieposiadające żadnych kwalifikacji, będą mogły być pożyteczne i dzięki pracy zyskać uznanie.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do wprowadzenia mechanizmu uznawania umiejętności nabytych drogą nieformalną.

Wzywamy Unię Europejską do wdrożenia dyrektywy w sprawie odpowiednich dla każdego środków utrzymania, która wprowadzi we wszystkich państwach członkowskich dostateczny dochód minimalny z uwzględnieniem wysokości kosztów mieszkaniowych.

Wzywamy, aby w wieloletnim programie prac Agencji Praw Podstawowych wyraźnie ujęto możliwość badania naruszeń praw człowieka i dyskryminacji związanych z ubóstwem, w porozumieniu z osobami żyjącymi w takiej sytuacji.

Wzywamy, aby w niedługim terminie wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały Europejską Kartę Społeczną i zaakceptowały artykuły 30 (prawo do ochrony przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym) oraz 31 (prawo do mieszkania) oraz procedurę skarg zbiorowych, a także żeby z czasem do tej Karty przystąpiła Unia Europejska.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie do stworzenia stałej przestrzeni dla refleksji i dialogu z osobami doświadczającymi ubóstwa i innymi partnerami, w celu zapewnienia udziału osób zainteresowanych w kształtowaniu polityki i oceny wyników.

Wzywamy Unię Europejską, aby zobowiązała państwa członkowskie do przedstawienia oceny wpływu ich polityki gospodarczej (budżet i reformy strukturalne) na wzrost gospodarczy, zatrudnienie i ubóstwo. Wzywamy Unię Europejską, aby zrobiła to samo w odniesieniu do decyzji podejmowanych na szczeblu europejskim.

Wzywamy Unię Europejską i państwa członkowskie, aby w programy szkoleń dla funkcjonariuszy unijnych włączyły wiedzę o sytuacji życia w skrajnym ubóstwie. Szkolenia te miałyby na celu rozwinięcie umiejętności partnerskiej współpracy z osobami ubogimi i wykluczonymi.

Wzywamy Unię Europejską, aby przy ustaleniu kryteriów przyznawania funduszy na finansowanie działań lub projektów, włączyć osoby, których te projekty dotyczą, tak aby skoncentrować środki na kluczowych kwestiach i uniknąć marnotrawstwa.